



Dragan Avramović, profesor hemije u Gimnaziji, Indija, bio je jedini muškarac, vođa školske ekipe na takmičenju FIMEK nagrađuje znanje, tradicionalno. Ispostavilo se na kraju, vođa poredničke ekipe, koji nije skrivao oduševljenje:

- Izuzetno sam srećan zbog ovih mladih ljudi, jer su pokazali lepo znanje. Došli smo ovde, pre svega da se družimo i da ujedno đaci pokažu nešto od onog znanja koje smo im mi, profesori preneli. Svi se u našoj trudimo Gimnaziji da im pored opšteg obrazovanja pokažemo i neke druge aspekte, tipa ovog takmičenja koje je organizovao FIMEK. Gimnazija se trudi da im da i neku širinu. Ja lično sam zadovoljan načinom na koje obrazujemo ove mlade ljude i osposobljavamo ih za život, što se, eto, pokazalo kao dobro i ovom prilikom. Svi smo svesni potrebe da se situacija u obrazovanju malo poboljša, pogotovo u finansijskom smislu za nastavno osoblje. Ipak, svima nama u indijskoj Gimnaziji, prioritet predstavlja insistiranje na edukaciji mladih ljudi, jer želimo da shvate da je njima to obrazovanje potrebno. Da se ne povode za ovim skorojevičkim pričama, da budu upućeni na sebe i svoj rad. A na nama je i da pokažemo i dokažemo da od toga treba i mogu da žive normalno.

Simpatična i nadasve inteligentna **Ivana Novaković, članica poredničke ekipe Gimnazije Indija**, završava četvrti razred sa odličnim uspehom. Nju smo upitali da li je bilo teško na kvizu?

-Nije uopšte bilo teško, sve smo znali, što pokazuje i rezultat, rekla je uz osmeh.

Da li to znači da Gimnazija ima najbolje obrazovanje?

-Dobili smo vrlo široko opšte obrazovanje koje nam koristi u svim sferama života, što smo ovom prilikom i pokazali.

Koja oblast tebe posebno interesuje?

-Studiraću engleski jezik i književnost, pored toga ću izučavati još tri jezika. Planiram da upišem studije na Filološkom fakultetu Beogradskog univerziteta.

Nemanja Asanović, završava četvrtu godinu Gimnazije u Indiji. Pitamo ga kako objašnjava znanje učenika indijske Gimnazije?

-Činjenica da smo danas znali odgovore na sva pitanja, samo je jedan od pokazatelja da se u našoj školi pravilno radi sa učenicima i da nam se daje dobro znanje.

Nemanja je odličan učenik, a interesantno je da je, iako gimnazijalac, odlučio da upiše studije medicine. Otkud to?

-Planiram da upišem Medicinski fakultet, jer to sam to poželeo zbog profesorke biologije i profesora hemije koji su me zainteresovali i izvršili najjači utisak na mene, pa nemam dilemu šta ću da upišem i čime ću da se bavim u budućnosti. Koliko god se čini da imamo malo godina, smatram da svako od nas treba da ide za svojim interesovanjem i instinktom, jer jedino tako neće pogrešiti.

Strahinja Jovanović, član pobjedničke ekipe Gimnazije u Indiji, takođe nije krio zadovoljstvo nakon pobjede.

-Prezadovoljan sam, jer smo znali odgovore na sva pitanja.

Koliko je zadovoljan dobijenim obrazovanjem u srednjoj školi?

-Naše gimnazijsko obrazovanje je na zavidnom nivou. Moja sfera interesovanja su geografija, istorija, opšta kultura, ali sam se opredelio za Građevinski fakultet, možda u Novom Sadu, možda u Beogradu. Želja mojih roditelja je da studiram u Beogradu, jer je cenjeniji.

Otkud interes za građevinu?

-Želim da se bavim poslom u kome ću biti u stalnom pokretu, ali bih sa geografijom i istorijom bio opredeljen na sedenje.

Koliko imaju veze gimnazija i građevina?

-Imaju utoliko što imamo odličnog profesora matematike, koji je uspeo da nam prenese znanje i ljubav za taj predmet i nastavak školovanja u tom smeru, jer na građevini je najbitnija matematika i donekle fizika.

Da li ste već učestvovali na ovakvom takmičenju?

-Nismo. Ovo nam je premijera, ali smo od početka bili ubeđeni u pobedu. Ovakva takmičenja bi trebala da budu podsticaj i đacima, a i drugim školama, da još bolje rade.

Koji su planovi tvoje ekipe da dogurate?

- Do kraja, do puta u Istanbul.

Vesna Mašibrada je školski pedagog u Gimnazija „Veljko Petrović“ iz Sombora, sa 25-togodišnjim stažom. Prvi put je dovela ekipu na takmičenje i kaže:

-Ja sam prvi put ovde, a naša škola je prethodne dve godine takođe učestvovala u ovim takmičenjima. Nisu ni tada osvojili prvo mesto, ali su, generalno, tada, pa i sada, lepi utisci sa kojima se vraćamo sa ovog takmičenja. Deca su se jako dobro pokazala i ja sam zadovoljna njihovim nastupom i pokazanim znanjem.

O današnjem obrazovanju mladih u odnosu na ono od pre dvade setak godina, Vesna je rekla:

-Mislim da se značajno nije promenilo ništa i da bi trebalo uvesti neke sistemske promene, počev od osnovne škole, pre svega promene u načinu rada, jer ipak smo mi u XXI veku. Metode, oblici, motivisanost dece, trebalo bi unaprediti, pogotovo mislim da ponestaje motivisanosti dece za učenje i napredak, s obzirom na moralne vrednosti u društvu. Mislim da je presudan uticaj porodice na motivaciju. U stvari, sigurna sam da sve zavisi od toga iz kakavih porodica dolaze i koje moralne vrednosti se neguju u porodici, ali mnogo toga zavisi i od kvaliteta nastavnog kadra i koliko je spreman da to podstiče životne vrednosti. Škola svakako može mnogo da utiče na usmerenje i razvoj dece. Mnogi ljudi završavaju kao nastavnici u srednjim stručnim školama, a da nikada nisu pripremani na rad sa decom. Smatram da bi i organizacija ovakvih takmičenja u znanju i njihovo vrednovanje, recimo u bodovima, mogao biti dobar stimulans za motivaciju učenika, da se sve može vrednovati i da to doprinese da najsposobnija deca, koda završe fakultete, imaju obezbeđena radna mesta u ovoj državi, a ne da u startu misle na odlazak u inostranstvo.

Angelina Kovačević, profesor u Ekonomskoj školi i Gimnaziji „Jovan Jovanović Zmaj“ iz Odžaka je prvi put dovela ekipu na ovo takmičenje, mada je njena škola (Gimnazija) već nekoliko godina prisutna ovde.

-O ovom takmičenju mogu reći sve pozitivno. Lepo je što su se deca okupila u ovolikom broju, što se druže, takmiče, saznaju nešto novo. Mislim da će ovo nekima pomoći da se lakše profilisu i odrede za dalje školovanje. U svakom slučaju, pokrenuće ih da o znanju i obrazovanju više razmišljaju. Gimnazija nekada i sada, tu se ništa značajnije nije promenilo. Za sada je ovo stari oblik školovanja, a za dve godine najavljuje se novi program. Videćemo šta će nam doneti taj novi sistem školovanja. Dotle, mi se trudimo da što bolje obrazujemo naše đake. Vodimo ih na razna, pa i na državna takmičenja. Upravo se jedna grupa naših učenika vratila sa takmičenja iz matematike, održanog minulog vikenda. Koleginice su vodile ekipu naše škole na takmičenje iz ekonomskih predmeta, kao i iz predmeta Poslovna informatika, tako da su deca redovno idu na takmičenja. To i njima i nama pričinjava zadovoljstvo i istovremeno pruža priliku da vidimo koliko dobro radimo.

Angelinina koleginica, **Ranka Stanojević, već 12 godina radi kao profesor informatike u Odžacima** i vodi decu na takmičenja.

-Kada sam prvi put vodila decu na takmičenje, shvatila sam koliko im to znači, jer je svako novo takmičenje susret sa nepoznatim i jedna životna škola. Ja sam već bila jednom na ovom kvizu, smatram da je to ono što nam treba, nešto što nam dolazi kao neminovnost. Uskoro neće više biti upisa i prijemnih ispita kao do sada. To je nešto što mora da isprati ulazak Srbije u EU. Mislim da svaka generacija nosi neka drugačija interesovanja i da se, neke stvari po pitanju njihovog obrazovanja ne mogu generalizovati. Ima generacija koje su sjajne, blistave, koje imaju velike uspehe na srednjoškolskim takmičenjima, ekstra rezultate postižu i na fakultetima, čak sa prosekom ocena 10,00, ali i generacija sa kojima je jako teško raditi. Nekada smo nalazili krivca u ratnim godinama, ali to je dobra tema za neku ozbiljniju studiju.

Ljiljana Đurđanović, profesorka u Tehničkoj školi „23. mart“ iz Pančeva, dovela je ove godine ekipu maturanata, arhitektonskih tehničara, a pre dve godine je bila sa građevinskim tehničarima i učenicima ekološkog smera. Izrazila je veliko zadovoljstvo znanjem i sposobnošću nove generacije srednjoškolaca.

- Đaci imaju mogućnost da vide gde su. I međusobno šta ko zna i gde je pri upisu. Većina njih je već rešla šta će da upiše, ali ovo je prilika da provere svoje znanje, da vide gde su i šta znaju, a to je uvek dobro. Učestvovali smo na mnogim drugim takmičenjima, ali je ovo jedino takmičenje koje je organizovala visoka škola na kojem smo učestvovali. Deca, ai mi profesori, smo bukvalno uživali u današnjem danu, koji je bio ispunjen različitim sadržajima i zato sam sigurna da ćemno na ovo takmičenje dolaziti redovno.

[Više slika sa takmičenja, možete videti o v d e.](#)

